

Wat dacht jij, toen we dit verhaal lezen? Een ijzeren bijl, het blad van de bijl, het ijzeren gedeelte, dat vliegt van de steel af en belandt in het water. En wat doet Elisa, de 'godsmán', de man van God? Hij snijdt een twijg af, een tak, gooit die in het water, ongeveer op de plaats waar de bijl gezonken is, en wat zien ze dan? Het wonder gebeurt: het ijzeren deel van die bijl komt bovendrijven! Dit verhaal wordt weleens genoemd als een voorbeeld van een bijbelgedeelte dat je niet letterlijk moet opvatten. 'Ja,' zeggen veel mensen, 'Jona in de vis, of die drijvende bijl, dat kan natuurlijk niet. Dat zijn legenden, verhalen rondom zo'n bijzondere figuur, die in de loop van de tijd zijn ontstaan.'

Kennelijk vinden we dat moeilijk, om dit gewoon te nemen zoals het er staat. Terwijl dat wel de bedoeling is. Want het is de Heilige Geest Zelf die de schrijvers van de Bijbel heeft geïnspireerd. De Heilige Geest heeft mensen ertoe aangezet om dit zó op te schrijven. En de Heilige Geest vertelt geen legenden, geen sprookjesachtige verhalen die door mensen verzonnen zijn. Nee, die bijl heeft echt gedreven. En toch vinden we het moeilijk om dat te aanvaarden. Hoe komt dat nou? Misschien vinden we het wel gemakkelijker om aan te nemen dat Lazarus uit de dood werd opgewekt, of dat de Here Jezus Zélf uit het graf kwam, dan om te geloven in die drijvende bijl.

Hoe zou dat komen? Misschien komt het wel, omdat we dit veel te alledaags vinden. Veel te gewoon. Kijk, dat iemand uit de dood opstaat, ja, dat is een geweldig wonder, maar voor ons gevoel past dat ook wel bij God. God is toch ook groots en machtig? En dat de Here Jezus een blinde kan genezen, of een doofstomme kan laten spreken, ja, dat hoort ook wel bij Zijn macht. Maar dat God een bijl omhoog laat drijven... ja, moet je dat nou wel serieus nemen? Dat is zoiets gewoons...

En daar zit nou precies de boodschap van dit bijbelgedeelte. God weet wel wat Hij doet, en de Heilige Geest weet wel wat Hij laat opschrijven. Temidden van geschiedenissen over gróte mensen en gróte dingen, hier in het boek 2 Koningen, verhalen over koningen en generaals, en over oorlogen en veldslagen, temidden van die grote geschiedenis, gaat het opeens over een bijl. 'God en mijn bijl'. Waarom? Omdat die bijl voor die éne profeet zo ontzettend belangrijk is. Die éne profeet, die die bijl geleend heeft. We weten zijn naam niet eens. We weten alleen dat hij geen vette bankrekening heeft. Het is armoe troef daar onder die profeten. Profeet worden, dat doe je niet omdat daar het grote geld zat. Nee, profeet worden, dat doe je omdat God je roept. Zo gaat dat, in die profetengemeenschap. En als je dan een bijl leent, van iemand, dan is dat nogal wat! Want ijzer, dat is in die tijd veel schaarser dan in onze tijd. Een ijzeren bijl, man, dat is een vermogen!

Dus als die bijl daar in het water vliegt, dan is dat grote paniek! 'Wat nu, heer!?! Ik had hem te leen!' Een nieuwe bijl kopen, dat betekent tijden lang sparen! En er is al zo weinig geld...

En wat gebeurt er dan hier? Terwijl de grote geschiedenis doorgaat, met al die koningen en generaals en oorlogen en veldslagen, steekt God Zijn hand uit, Zijn liefdevolle Vaderhand, en Hij geeft dat stuk ijzer terug aan die éne profeet. God gebruikt Elisa, en Hij laat Elisa die tak in het water gooien, en de bijl komt bovendrijven.

Eigenlijk, als je erover nadenkt, is het een prachtig verhaal. Wat zonde, dat over dit gedeelte vaak alleen maar lacherig

wordt gedaan. Want hier, in die hele kleine gebeurtenis, vinden we een miniatuurtje van Gods trouw. Van Zijn tere, liefdevolle zorg voor heel gewone mensen zoals wij. Voor die profeet, die die bijl heeft geleend, staat zijn wereld op instorten. En omdat die bijl voor hém zo belangrijk is, is die bijl ook voor God belangrijk.

Zo is dat vandaag de dag ook. **Wat voor jóú belangrijk is, is belangrijk voor je hemelse Vader. En wat een zorg is voor ú, is ook een zorg voor Hém.** Waarom? Omdat Hij als Vader begaan is met Zijn kinderen. Hij lééft mee, Hij voelt mee, Hij lijdt mee, Hij strijdt mee, en Hij deelt in onze blijdschap. Zo is God. Als er één is, die echt betrokken is bij alles wat er gebeurt in ons leven, dan is Hij het wel! Maar tegelijk is Hij ook nog méér! Niet alleen lééft Hij mee. Hij heeft de dingen ook in Zijn hand. Hij is ook de Redder, die deze profeet uit de ellende redt. Op een heel praktische manier. Zó praktisch, dat wij het bijna niet kunnen geloven.

Zul je het onthouden? 'God en mijn bijl'. Je mag met ál je noden bij God komen. Ook die dingen, waarvan je denkt: 'Mag ik God daar wel mee lastig vallen? Is Hij daar niet te groot voor?' Nee, God is niet te groot voor wat ons bezighoudt. Hij is juist klein geworden, Hij is Mens geworden, in de Here Jezus Christus. En omdat Jezus Mens geworden is, weet Hij precies wat ons bezighoudt. Waar wij mee rondlopen in ons hoofd.

'God en mijn bijl.' Wat is jouw bijl? Waar denk jij over na? Wat houdt jou bezig? Leg het maar in de handen van je hemelse Vader. Bespreek het maar met God. Als een liefdevolle Vader vindt Hij het juist fijn, dat jij je hart voor Hem opent. Bid maar, of Hij je wil helpen bij een proefwerk; of Hij je de weg wil wijzen, als je denkt dat je verdwaald bent; of Hij je wil helpen om de woorden te vinden, als je een moeilijk gesprek moet voeren. **Breng alles maar boven!**

Maar onthoud daarnaast nog wel twee andere dingen.

Ten eerste: als je de kleine dingen bij God brengt, vergeet dan ook niet de gróte dingen. Want dat kan óók. Dat je wel die alledaagse dingen bij God brengt, over dat proefwerk en dat moeilijke gesprek, maar dat je de grote dingen vergeet. Die grote dingen: je redding voor de eeuwigheid. Blijf bidden of God je wil vergeven, om Jezus wil. Blijf bidden om de vervulling met de Heilige Geest. En er zijn ook andere grote dingen: bid maar of God je de weg wil wijzen bij de keuze van een opleiding of een baan. Bid maar of God je een man wil geven of een vrouw, met wie je samen Hem kan dienen, iemand bij wie je past, en die bij jou past. Je mag de kleine dingen bij God brengen, maar vergeet niet de grote dingen. Dat is één.

En twee: áls je de dingen bij God brengt, bedenk dan wel: Hij is God, jij bent mens. Je mag al je verzoeken bij Hem neerleggen, maar je moet het antwoord aan Hem overlaten. Die profeet krijgt zijn bijl terug. Dat mag je ook weten: God doet grote dingen! Maar soms gaat Hij een andere weg. Een weg die jij niet gekozen zou hebben. Maar hoe het ook gaat: je mag Hem vertrouwen. Als Hij Zijn eigen Zoon heeft gegeven, (we hoorden het aan het begin van de dienst), als Hij zelfs dat grote offer heeft gebracht, zou Hij ons dan in andere dingen laten vallen? Vertrouw maar op God. Je zult het zien: Hij zorgt voor je. Hij kent al je noden. Hij weet zelfs van je bijl. Amen.

Reageren? Bel of mail:

René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl